

DUMNEZEU ÎȘI ȚINE CUVÂNTUL – Partea a doua

Să rămânem pentru un moment în picioare și să ne rugăm cu capetele plecate.

Prea scumpule Tată, Îți suntem cu adevărat recunoscători pentru prezența Domnului Isus Hristos aici pe pământ, și printre noi, în acest timp tragic, când bombele atomice ar putea cauza într-o clipă anihilarea totală.

Da, noi Îți suntem recunoscători pentru că avem un refugiu: Numele Domnului care este un turn puternic, și dacă ne refugiem în El suntem în siguranță.

Îți mulțumim pentru aceasta, Tată, și pentru harul Domnului Isus care ne-a dat această minunată părtășie.

Te rugăm să îngădui ca El să fie prezent și să binecuvânteze eforturile noastre în timp ce vom încerca să le vorbim celor care sunt nesalvați și în nevoi. Iar când acest serviciu se va încheia, să putem spune la fel ca cei doi de pe drumul Emausului: „*Nu ne ardea inima în noi în timp ce ne vorbea pe cale?*” Fă aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui

Isus. Amin.

Întotdeauna am prețuit acest mare privilegiu de a fi adunați împreună cu poporul lui Dumnezeu, iar astăzi am avut o părtășie frumoasă cu câțiva dintre păstori.

Îmi pare rău pentru că sunt puțin răgușit, dar acest lucru se datorează faptului că am predicat săptămâni întregi. Mă bucur să-i văd pe platformă pe unii dintre prietenii mei din California și din alte părți: pe fratele Sproule și pe ceilalți. Da, suntem bucuroși să vă vedem aici.

Pentru seara aceasta am ales un text și cu ajutorul Domnului voi citi din **Matei 24.35**:

„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”

Aceste cuvinte au fost rostite de Domnul Isus Hristos, Mântuitorul nostru, iar noi vom continua cu subiectul început aseară:

„Dumnezeu Își ține Cuvântul.”

Încredințarea mea este că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și că mântuirea este bazată pe învățăturile ei. Mântuirea nu poate fi sprijinită pe nimic altceva decât pe Cuvântul lui Dumnezeu. Multe lucruri sunt

remedii bune, dar acesta este vindecarea.

Dumnezeu L-a planificat în așa fel încât Cuvântul
Său este El însuși:

*„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu
Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup
și a locuit
printre noi.”* (Ioan 1.1,14). Vedeți? Dumnezeu întrupat în
Hristos. Toate
celelalte vor cădea.

Noi nu ne putem baza mântuirea pe rugăciune. Oricât
ar fi de bună, nu ne putem baza salvarea pe rugăciune, pentru
că dacă ar fi
așa, sunt salvați și mahomedanii și budiștii și toți ceilalți
păgâni. Mântuirea
nu poate fi bazată pe rugăciune și nici pe vreo experiență,
fiindcă oamenii pot
avea tot felul de experiențe. Și mahomedanii au experiențe și
la fel budiștii
și toate celelalte religii.

Deci salvarea noastră nu se poate baza pe rugăciune,
experiențe, senzații sau sinceritate.

Mulți oameni spun: „Nu are importanță ce cred cât
timp sunt sincer în credința mea.” Ei bine, dacă ar fi așa, ar
fi salvați și
mahomedanii și budiștii și toți păgânii. Spun aceasta pentru
că ne pot eclipsa
oricând atunci când vine vorba de rugăciune, post, senzații și

celelalte

lucruri. Dar salvarea nu se bazează pe nimic altceva decât pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Salvarea nu poate fi bazată pe nici o biserică sau crez, ci doar pe Cuvânt, pentru că Cuvântul este Dumnezeu. Cuvântul Lui este atât de desăvârșit încât nu poate cădea nici măcar o iotă din El. Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu poate trece.

Când a fost pe insula Patmos, Ioan a spus: „...am văzut un cer nou și un pământ nou: pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.” (Apocalipsa 21.1). Dar Cuvântul lui Dumnezeu merge mai departe.

Aș vrea să observați cât de infailibil este Cuvântul lui Dumnezeu: Când Isus murea pe cruce între cei doi tâlhari, soldații au luat ciocane și au zdrobit cu ele fluierile picioarelor celor doi tâlhari și poate că omul cu ciocanul a ridicat mâna să zdrobească și picioarele Domnului Isus, ca să se termine totul mai repede pentru că începea Sabatul. Dar înainte ca acel ciocan să întâlnească picioarele Domnului, trebuia împlinit Cuvântul lui Dumnezeu care spunea că nici un os din trupul Lui nu va fi zdrobit. De aceea, un roman a luat o suliță și i-a străpuns inima, așa că a ieșit apă și sânge.

Tot Cuvântul lui Dumnezeu trebuia împlinit literă cu literă. Acesta este motivul pentru care încerc să-i fac pe oameni să nu se bazeze pe gândurile sau învățătura mea, ci să se bazeze pe Cuvântul lui Dumnezeu pentru că numai El rezistă. Mai mult, știu că în ziua aceea va trebui să dăm socoteală pentru orice.

De multe ori când am mers prin adunări, mai ales în zilele acestea, am văzut că fiecare are o mică experiență la care face referire sau pe baza căreia pretinde că suntem salvați. Dar noi nu suntem salvați nici prin experiențe, nici prin post și nici prin rugăciune, ci singura cale prin care putem fi salvați este credința în Cuvânt. *„Credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu.”* (Romani 10.17). Este singura cale de a fi salvați. Și în acest timp plin de tot felul de emoții, știu că există oameni care cred că am spus adevărul.

Prin harul Său măreț, și nu pentru că aș merita eu, Domnul a adevărit că am spus adevărul, fiindcă am stat cu Cuvântul Său fără să aduc prejudicii nimănui, și arătând dragoste pentru toți.

Biblia spune că Dumnezeu îi va cere socoteală străjerului care stă în turn, dacă vede vrăjmașul venind și nu îi avertizează pe oameni. Mai mult, va cere sângele lor

din mâinile lui. Dar dacă îi avertizează și totuși ei nu iau aminte la avertizarea lui, atunci sângele lor va fi chiar pe mâinile lor.

Și dacă într-o zi veți citi în ziar că am trecut dincolo, vreau să știți că nu v-am ascuns nimic, ci v-am făcut cunoscut tot planul lui Dumnezeu. Câtă vreme stau pe Cuvânt, știu că am dreptate, dar dacă mă dau jos de pe Cuvântul Lui, sunt greșit.

Și ca să avem un context pentru tema noastră, haideți să mergem în Vechiul Testament la 1 Împărați capitolul 22:

„Au stat trei ani liniștiți, fără să fie război între Siria și Israel.

În anul al treilea, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a pogorât la împăratul lui Israel.

Împăratul lui Israel a zis slujitorilor săi:

„Știți că Ramot din Galaad este al nostru. Și noi stăm fără grijă, în loc să-l luăm înapoi din mâinile împăratului Siriei.”

Și a zis lui Iosafat: „Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Ramotului din Galaad? Iosafat a răspuns împăratului lui Israel:

„Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai

tăi.”

Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel:
„Întreabă acum te rog, cuvântul Domnului.”

Împăratul lui Israel a strâns pe proroci, în
număr de aproape patru sute și le-a zis: „Să merg să lupt
împotriva Ramotului
din Galaad sau să mă las?” Și ei au răspuns: „Suie-te, și
Domnul îl va da în
mâinile împăratului.”

Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici nici un
proroc al Domnului, ca să-L putem întreba?”

Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: „Mai
este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl
urăsc, căci nu-mi
prorocește nimic bun, nu prorocește decât rău: este Mica, fiul
lui Imla.” Și
Iosafat a zis: „Să nu vorbească împăratul așa!”

Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător,
și a zis: „Trimite și adu îndată pe Mica, fiul lui Imla.”

Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui
Iuda, ședeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu
hainele lor
împărătești, în locul de la intrarea porții Samariei. Și toți
prorocii
proroceau înaintea lor.

Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fier și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Cu coarnele acestea vei bate pe Sirieni până îi vei nimici.”

Și toți prorocii proroceau la fel, zicând:
„Suie-te la Ramot din Galaad! Căci vei izbândi, și Domnul îl va da în mâinile împăratului.”

Solul care se dusesse să cheme pe Mica i-a vorbit așa: „Iată, că prorocii, într-un glas prorocesc bine împăratului: să fie dar și cuvântul tău ca al fiecăruia din ei! Vorbește-i bine!”

Mica a răspuns: „Viu este Domnul, că voi vesti ce-mi va spune Domnul!”

Când a ajuns la împărat, împăratul i-a zis:
„Mica, să mergem să luptăm împotriva Ramotului din Galaad sau să ne lăsăm?” El
a răspuns: „Suie-te, căci vei izbândi, și Domnul îl va da în mâinile împăratului.”

Și împăratul i-a zis: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?”

Mica a răspuns: „Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor. Și Domnul zice: „Oamnei

aceștia n-au
stăpân; să se întoarcă fiecare acasă în pace.”

Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu ți-am spus că el nu prorocește nimic bun pentru mine, ci prorocește numai rău?”

Și Mica a zis: „Ascultă dar Cuvântul Domnului! Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie, și toată oștirea cerurilor stând lângă El, la dreapta și la stânga Lui.

Și Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo?” Și au răspuns unul într-un fel, altul într-altul.

Și un duh a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: „Eu îl voi amăgi.”

Domnul i-a zis: „Cum?” „Voi ieși,” a răspuns el, „și voi fi un duh de minciună în gura tuturor prorocilor lui.” Domnul a zis: „Îl vei amăgi, și-ți vei atinge ținta; ieși și fă așa!”

Și acum, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura tuturor prorocilor tăi care sunt de față. Dar Domnul a hotărât lucruri rele împotriva ta.”

*Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana,
apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, și a zis: „Pe unde
a ieșit Duhul
Domnului din mine ca să-ți vorbească?”*

*Mica a răspuns: „Vei vedea în ziua când vei umbla
din odaie în odaie ca să te ascunzi.”*

*Împăratul
lui Israel a zis: „Ia pe Mica, du-l la Amon, mai marele
cetății, și la Ioas,
fiul împăratului,*

*Și să le spui: „Așa vorbește împăratul: „Puneți
pe omul acesta la închisoare, și hrăniți-l cu pâinea și apa
întristării, până
mă voi întoarce în pace.”*

*Și Mica a zis: „Dacă te vei întoarce în pace,
Domnul n-a vorbit prin mine.” Apoi a mai zis: „Auziți,
popoare, toate.” (1
Împărați 22.1-28).*

*Aceasta s-a întâmplat în zilele lui Ahab, împăratul
lui Israel și a lui Iosafat, împăratul lui Iuda.*

*Noi știm cum a domnit Ahab: din punct de vedere
material a propășit, dar din punct de vedere spiritual era la
linia de jos.*

În ce-l privește pe Iosafat, el era un credincios,
la fel ca tatăl său, dar într-o zi a făcut acea mișcare
greșită, lucru pe care
l-am făcut, poate, fiecare dintre noi. Este atât de ușor să
greșești! Greșeala
lui Iosafat a fost că s-a dus să-l viziteze pe Ahab, deoarece
Biblia spune să
ieșim dintre cei necredincioși și să nu ne unim cu ei. Totuși,
Iosafat s-a dus
la Ahab, iar acesta a vrut să-i arate ceva mare.

De obicei, dacă cei din lume nu vă poate duce în
vreun club de noapte sau la vreo petrecere, vor încerca să
facă un spectacol
înaintea voastră. Da, diavolul va încerca să vă facă să
credeți că aveți un
timp minunat. În felul acesta vă momește să mergeți înapoi.
Dar nu uitați! Când
lumea sau diavolul vă dă o propășire falsă, vă va ridica
tocmai pentru că vă
așteaptă o mare prăbușire. Așa este.

Și Ahab avea o secure de ascuțit, și de obicei așa
face lumea: are o secure de ascuțit. Iosafat era un om mare,
iar Dumnezeu era
cu el, dar când a venit la Ahab, acesta i-a arătat o mare
ospitalitate și i-a
zis: „Știi că am un teren mic, Ramotul din Galaad care de fapt
este al nostru,
și aș vrea să vii cu mine să mă ajuți să-l iau înapoi.” El nu
era mulțumit.

Și mă gândesc că asemenea lui Ahab, sunt o mulțime
de oameni, credincioși de graniță, căldicei sau așa ziși

credincioși.

Deci Ahab nu era mulțumit cu ceea ce avea și voia să obțină mai mult, așa că și-a ascuțit securea războiului.

În starea aceasta ajunge și biserica uneori: nu este mulțumită cu Isus și experiența de modă veche și hoinărește prin lume să caute altceva, iar diavolul este prezent întotdeauna să vă dea ceea ce căutați.

La început, Eva nu a fost mulțumită cu părtășia minunată pe care o aveau ea și Adam cu Dumnezeu și a început să caute o altă lumină, iar diavolul a venit repede și i-a dat-o.

Tot așa, când încerci să găsești ceva ce arată puțin fantastic, puțin altfel decât Cuvântul scris, diavolul este prezent imediat să-ți dea ceea ce cauți. Acesta este adevărul.

Dacă Eva ar fi stat cu Cuvântul, această problemă mare a păcatului nu ar fi apărut, deoarece Dumnezeu le promisese că vor trăi veșnic. Dar ea a vrut ceva diferit.

Este foarte rău că avem încă atât de multe „Eve” care încearcă să găsească altceva.

Și ce i-a spus diavolul Evei? O mare parte din

adevăr. Cea mai mare minciună spusă are o mulțime de adevăr amestecat cu: „Ar putea fi...” „Poate că...” etc., dar dacă Dumnezeu nu a spus așa ceva, lăsați-l în pace.

Vedeți? Ahab nu era mulțumit, trebuia să mai aibă și altceva. Dumnezeu putuse să-i ia viața demult, însă îi arătase puțină îndurare; dar el n-a fost mulțumit și i-a trebuit să meargă după mai mult pământ. Și mă gândesc că în mijlocul acelei confuzii, Iosafat avea experiență, cunoștea destule despre Dumnezeu și ar fi trebuit să încerce să cerceteze Cuvântul Lui înainte de a face vreo mișcare.

Dacă ar face și biserica de astăzi așa, dacă ar cerceta mai întâi Cuvântul lui Dumnezeu scris în Biblie, ca să afle Planul Său, Programul Său...

Ahab n-a dat atenție la ceea ce a spus Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că dorea ceva diferit. De partea cealaltă, Iosafat era un credincios care și-a părăsit locul, terenul pe care trebuia să fie, dar cu toate acestea posedea ceva care îl împingea să cerceteze voia lui Dumnezeu. Astfel, a zis: „N-ar trebui să-L întrebăm pe Dumnezeu în legătură cu lucrul acesta? N-ar trebui să cercetăm Cuvântul în legătură cu ceea ce vrem să facem?”

Eu cred că orice credincios născut din nou va face aceasta. În special în timpul în care trăim noi, când Cuvântul lui Dumnezeu a prorocit atât de mult cu privire la aceste lucruri, trebuie să mergem la Cuvânt.

Și când Iosafat a propus să ceară sfatul Domnului, deși erau oameni de afaceri creștini și credeau în Dumnezeu, Ahab a zis: „Sigur că da, Iosafat. Trebuia să mă gândesc la aceasta. Am să-i chem aici pe predicatorii mei, fiindcă am un întreg seminar; sunt scoși pe bandă. Și știi ceva, am să chem întreaga școală, nu doar pe câțiva.”

Astfel a chemat patru sute de proroci și le-a spus: „Prorociți-mi, să mă sui în Ramotul din Galaad sau nu?” Și ei s-au dus în post și rugăciune sau ce au făcut.

Aș vrea să observați nesăbuința acestor așa ziși proroci. Poate au pus puțină muzică și au postit câteva zile, ceea ce este în ordine. Nimic de zis. Și într-o zi, când s-a încheiat adunarea de rugăciune, au avut o descoperire, așa că toți patru sute au spus într-un glas: „Du-te, căci Dumnezeu este cu tine și îl vei lua.”

Vedeți? Deși descoperirea lor nu corespundea cu Cuvântul, au crezut-o. Dar dacă postul, rugăciunea,

fantasticul sau orice ar fi, nu corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu, dați-i pace!

Fără îndoială, ei au postit și s-au rugat pentru că erau cu adevărat religioși și educați, erau oameni de seamă, dar problema este că au lăsat ceva pe dinafară.

Și când au început să strige: „Așa vorbește Domnul: Suie-te căci Domnul este cu tine!” aceasta i-a plăcut lui Ahab. Mi-l pot imagina punându-și mâinile în șold și zicând: „Vezi, aceasta este crema prorocilor!” Dar să știți că aceasta nu se potrivește întotdeauna cu omul lui Dumnezeu.

Atunci Iosafat a zis: „Un moment, nu mai este nici unul prin care să-L întrebăm pe Domnul?”

„Încă unul? Păi am patru sute de proroci care au spus într-un acord: „Suie-te, căci Domnul este cu tine!”

„Așa-i, dar aceasta nu sună prea bine,” a răspuns Iosafat.

Fraților, Biblia spune: *„Oile Mele ascultă glasul Meu; și nu merg deloc după un străin.”* (Ioan 10.27+5).

Vedeți? Acest bărbat al lui Dumnezeu știa că glasul

lui Dumnezeu nu suna așa. Și atunci Ahab a zis: „Mai este unul, dar nu este din denomi-na-țiunea noastră și nu se prea potrivește cu noi.”

Iosafat mai avea destul din Dumnezeu în el încât să spună: „Aș vrea să aud ce spune și acela.”

„Am putea să-l întrebăm,” a răspuns Ahab, „dar să știi că nu-mi place de acel „holly-roller,” pentru că nu spune nimic bun despre mine sau despre denomi-na-țiunea mea. Este vorba de Mica, fiul lui Imla.”

Dumnezeu să ne dea mai mulți Mica.

Vedeți, Ahab a zis: „Nu-mi place de el pentru că întotdeauna lovește în mine și în școala mea.

Păi nu aveau Cuvântul, de aceea lovea în ei!

Dar Iosafat i-a răspuns lui Ahab: „Să nu vorbească așa împăratul. Să auzim ce spune și el.”

„Bine, dar te previn că el va critica fiecare predicator care stă aici, pentru că nu colaborează cu niciunul din ei.”

„Totuși, aș vrea să-l ascult și pe el,” a răspuns Iosafat.

Acesta este un gând bun și sensibil.

„În ordine. Ne vom duce acolo și vom avea o adunare spirituală,” a zis Ahab. Astfel, și-au pus mantiile împărătești și s-au dus într-un loc micuț, nu în palat, pentru că acolo îi aștepta o adunare mare. Apoi au trimis un slujitor sau un soldat să-l aducă pe Mica. Și în timpul cât a sosit Mica, toți acei proroci au avut un timp măreț. Pot să mi-i închipui cum se manifestau acolo și cum au făcut să apară niște semne.

Unul pe nume Zedechia, căpetenia lor, și-a făcut o pereche de coarne de fier și umbla împungând pe toată lumea cu ele și zicând:

„Așa vorbește Domnul, noi avem un semn, deci nu putem fi greșiți! Avem un semn și vom merge cu el până la capăt.” O, ce adunare aveau!

Îl pot vedea pe Ahab zicând mulțumit: „Vezi, uita-te cum fac. Vezi frate, asta-i biruința!” Și problema era că acei oameni erau sinceri și cu ungeri.

Soldatul care s-a dus după Mica, l-a găsit probabil rugându-se undeva în pădure sau citind Biblia. El i-a zis: „Mica, fiul lui Imla, împăratul vrea să vii să-i prorocești.”

„Da? Dar ce s-a întâmplat?”

„O, ei au o adunare măreață! Ar trebui s-o vezi și tu. Predicatorii aceia petrec un timp minunat, este o adevărată bucurie. Au binecuvântări și ungerea este peste ei. Când am plecat de acolo, cel care vorbea avea o pereche de coarne și spunea: „Așa vorbește Domnul!”

Mica s-a gândit că ceea ce auzea nu suna prea bine și a zis: „Ei bine, mă voi duce și voi ține o predică pentru ei.” Pe drum, soldatul i-a zis: „Mica, eu am fost trimis de conducătorul organizației. Dacă vrei să ai părtășie cu ei, va trebui să spui ce spun și ei. Să nu vorbești ceva contrar doctrinei lor, căci dacă o faci nu te vor mai invita niciodată.” Dar s-a întâmplat să dea un asemenea sfat cui nu trebuia, pentru că Dumnezeu are oameni care au coloană vertebrală.

Hristos nu a ținut cont de nebunia lor. Sigur, El a fost un Om blând, dar când au înfăptuit răul în Casa lui Dumnezeu, a răsturnat toate mesele, a luat funii, a împletit un bici cu care i-a lovit pe toți și i-a scos afară zicând: „*Este scris...*” Nu a contat cum părea, cum proroceau sau cât de mulți saduchei și farisei spuneau: „*Este scris...*”

Orice slujitor adevărat al lui Dumnezeu se va întoarce la acel Cuvânt: „*Este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.” Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.*”

(Matei 21.13).

Cât de adevărat este lucrul acesta astăzi!

Și ce a spus Mica? „Mie nu-mi pasă ce spun ei! Viu este Domnul că voi spune numai ceea ce spune El.”

Ceea ce ne trebuie astăzi sunt predicatori și bărbați care vor numi adevăr numai ceea ce spune Domnul. Dacă o organizație nu este zidită pe Cuvântul lui Dumnezeu, se va prăbuși. Și nu doar ea, ci orice altceva veți avea și nu stă pe Cuvânt.

Când Mica a ajuns la adunarea lor, îl pot auzi pe Ahab zicând: „Iată că vine micul „holly-roller”. Să vedem ce va spune.” Și l-a întrebat: „Mica, să mă sui la Ramotul din Galaad sau nu?”

„Suie-te! i-a răspuns Mica. Spunea aceasta pentru că voia să vadă reacția celorlalți predicatori. Îmi pot imagina cum zâmbeau toți mulțumiți: „Așa Mica. Te vom face prezbiter, vom face ceva pentru tine, băiete.”

Dar Mica a continuat: „Un moment, pentru că nu am terminat. Văd Israelul împrăștiat ca o turmă fără păstor.”

Când a auzit aceste cuvinte, Ahab s-a întors spre Iosafat și i-a zis: „Nu ți-am spus?” Dar ce altceva putea spune Mica dacă

Dumnezeu îl condamnase deja pe Ahab?

Mica a zis: „Am văzut cerurile deschise și îngerii erau așezați la stânga și la dreapta lui Dumnezeu. În timp ce voi aveți o adunare aici, ei aveau un sfat în cer, iar Domnul a întrebat cum să-l facă pe Ahab să se suie în Ramotul din Galaad, fiindcă Cuvântul Lui cu privire la acest bărbat trebuie să se îplinească.”

Cuvântul Domnului spusese deja că câinii vor linge sângele lui Ahab și dacă Dumnezeu îl condamnase, cum puteau acei proroci să-l binecuvânteze?

Vedeți? Orice altă temelie care este pusă pe lângă cea a lui Isus Hristos, a sângelui Său și a salvării prin credință este o prorocie falsă.

Mulți din noi au intrat în biserică prin strângerea mâinii, mulți prin botez și mulți prin senzații. Păi în Sud au ajuns să spună că nu ai Duhul Sfânt până nu îți curge ulei pe mâini sau pe față. O, slăbiciunea bisericii pentecostale! Cum puteți să mai suportați asemenea lucruri? Nu-i de mirare că Dumnezeu nu poate să reazeze darurile Sale în biserică! El nu are nici un fundament pe care să le pună, fiindcă nu le va pune niciodată pe altceva decât pe temelia Cuvântului Său, pe

Biblie. Deci nu-i de mirare că se întâmplă toate aceste lucruri. El cunoaște inima omului și știe ce este în voi indiferent ce spuneți.

Am devenit atât de slabi și fragezi încât cădem la orice fel de vânt de învățătură... Suntem ca o frunză pe un lac de toamnă, pe care orice vânticel o mână încoace și încolo.

Fraților, stați neclintiți pe Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă nu veți putea trece fără El!

Deci Mica s-a ridicat și a zis: „Am văzut oștirea cerească stând la stânga și la dreapta lui Dumnezeu la un mic sfat și au zis:

„Noi putem merge jos și să-l ducem pe Ahab acolo fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu a spus că va fi omorât și câinii îi vor linge sângele.” Apoi s-au sfătuit: „Vom face așa și așa.”

Fraților, Dumnezeu lucrează și astăzi la fel ca atunci.

Și un duh de minciună a venit și a zis: „Știu cum vom face! Lăsați-mă să mă duc jos și voi intra în acel seminar, voi unge pe fiecare din acei predicatori, pentru că ei nu cunosc Cuvântul lui Dumnezeu, și cred că dacă au un mic fior pe șira spinării sau pot striga puțin, asta-i tot

ce le trebuie. Astfel, îi voi face să prorocească o minciună, fiindcă nu cunosc Cuvântul.”

Frate, dacă există ceva ce ar trebui să cunoască și să studieze un creștin născut din nou, este Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă este scris că *„omul nu va trăi doar cu pâine ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*

Ascultați sfinți bătrâni! Să vă fie rușine, pentru că sunteți salvați de douăzeci și ceva de ani și încă nu știți nimic despre Cuvântul lui Dumnezeu, decât să vă luați după niște senzații. Ați trăit doar niște emoții și v-ați bazat doar pe biserica voastră zicând: „O, noi avem cea mai mare biserică din oraș și curând vom construi una și mai mare!”

Seara stați cu capul în televizor sau citiți revista „Povești adevărate” și tot felul de lucruri, când ar trebui să stați zilnic cu capul în Cuvântul lui Dumnezeu.

Și voi, predicatorilor, vă bateți capul cu tot felul de lucruri care sunt în afara Cuvântului lui Dumnezeu, cum ar fi: să fii cel mai bun, să mergi sau să nu mergi la conferință, să-ți pui sau să nu-ți pui pană la pălărie, denomi-națiunea ta să facă asta sau cealaltă, etc.

Când vrăjmașul vine să atace cetatea, voi ar trebui să fiți pe ziduri ca să-i avertizați pe oameni! Așa este.

Fiți atenți! Acei bărbați nu erau oricine, ci erau oameni aleși, dar erau aleși de oameni și nu de Dumnezeu, pentru că El și-a ales doar un mic „holly-roller.” Și ce a făcut acel „holly-roller,” Mica? S-a ridicat și a spus: „Dumnezeu a trimis un duh de minciună printre voi. Prin aceasta nu vreau să spun că nu ați fi niște oameni buni, dar între voi este un duh de minciună.”

Și Biblia spune că în zilele din urmă cele două duhuri vor fi atât de aproape încât dacă ar fi posibil i-ar înșela chiar și pe cei aleși, așa că ar fi bine să stați cu capul și cu inima în Biblie. Stați cu gândul în Biblie și în Hristos.

Cuvintele spuse de Mica au tulburat și au indignat profund neprihănirea aceluia predicator și a organizației lui. Astfel, căpetenia Zedechia a pășit în față, l-a plesnit peste față pe Mica și a zis: *„Pe unde a ieșit din mine Duhul lui Dumnezeu ca să-ți vorbească ție?”*

„Așteaptă puțin și vei vedea.” Așa este. Acest predicator Zedechia era cu adevărat sincer, prorocise sub ungera Duhului și avea alături de el alți patru sute de proroci.

Și atunci cum poți deosebi adevărul de minciună? Tu spui că ambele grupuri erau sub ungere, dar iată cum poți vedea cine avea dreptate: prorocia lui Mica era conform Cuvântul lui Dumnezeu; Mica avea Cuvântul. Poate nu știa să se îmbrace ca ceilalți, poate nu știa să zică la fel de frumos ca ei: „Aamin!” Poate nu avea educație ca ei; poate nu era un predicator puternic ca ei, dar avea ceva ce ei nu aveau: avea Cuvântul lui Dumnezeu. *„Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece niciodată, ci va dura veșnic.”*

Și ce s-a întâmplat, prieteni? Lucrurile și-au urmat cursul. Toți cei care l-au ascultat: adunarea, împăratul și armata, trebuiau să ia o hotărâre, așa că au judecat după majoritate. Dar Dumnezeu nu este întotdeauna în majoritatea, ci uneori este în minoritate. Însă întotdeauna are dreptate.

Aseară am predicat despre Core care s-a ridicat împotriva lui Moise, Caleb și Iosua, trăgând de partea lui aproape tot Israelul. Desigur, cei trei erau în minoritate, dar Dumnezeu era cu ei. Și Biblia spune că acest lucru se va întâmpla din nou în zilele din urmă:

„Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au

*pierit într-o
răscoală ca a lui Core!*" Mânați de orice fel de vânt de
învățătură. (Iuda
11). Despre cine vorbește Iuda aici? Despre biserica timpului
din urmă, care
este purtată de orice lucru micuț care se abate asupra ei.

Priviți ce spunea Core: „Nu este singurul proroc din
țară. Și noi suntem proroci ca el și avem ce are el!” Dar
Dumnezeu a fost de
altă părere.

Moise a stat pe Cuvântul lui Dumnezeu care spunea: „*Te
voi duce în țara făgăduită.*” Da, Moise, Iosua și Caleb au stat
pe Cuvânt.

Nu este ciudat că după acea prorocie care era
conform Cuvântului lui Dumnezeu, împăratul n-a înțeles? El s-a
dus oricum,
pentru că Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să se împlinească.

Nu este ciudat că Dumnezeu trimite Adevărul la
oameni, dar în ciuda tuturor predicilor ținute până răgușești
și mori, ei
continuă să urmeze fanatismul fantastic în loc să stea cu
Cuvântul lui
Dumnezeu? De ce? Pentru că Biblia spune: „*Au fost rânduși
pentru osândă,*”
„*Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai
noștri.*” (1 Ioan
2.19). Mai mult, Pavel a spus: „*Știu bine că după plecarea
mea, se vor vâri
între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma.*” (Fapte

20.29). Oameni

care vor învăța lucruri stricăcioase, pervertite. *„Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”* (Galateni 1.8), adică blestemat.

Ați observat că Pavel n-a avut probleme cu biserica din Efes pentru că ei fuseseră învățați și înțeleșeră bine. El n-a avut probleme nici cu biserica din Roma, pentru că i-a lăudat și a vorbit despre credința lor, dar cu biserica din Corint lucrurile au stat altfel, pentru că ei nu puteau lua Cuvântul. Fiecare voia o senzație. Acesta este motivul pentru care le-a zis: *„Când vă adunați laolaltă, unul are o vorbire în limbi, altul are un psalm, unul are una și altul cealaltă, tot felul de senzații prostești. Voi sunteți credincioși, dar nu sunteți statornici.”* (1 Corinteni 14.26 – parafrizare).

Pavel nu le-a predicat corintenilor despre un lucru, efesenilor despre altul și tesalonicenilor altceva, ci le-a predicat tuturor aceeași Evanghelie. Problema cu biserica din Corint este că dacă nu aveau ulei pe mâini sau un fel de senzații, nu credeau ce spune Cuvântul. Lor le trebuia vorbirea în limbi, un psalm sau un semn mic, iar din pricina aceasta, Pavel nu a putut să-i ducă în învățătura adâncă a Cuvântului.

Frați și surori, aceasta ar putea fi ultima mea predică, dar sunt liber de sângele oricărui om. Eu am întâlnit două feluri de credincioși: fundamentalistii: prezbiterieni, baptiști, etc., eu însumi fiind baptist, și penticostalii. Eu vă iubesc pe toți, dar am văzut la voi niște fapte greșite și am venit să vă pot aduce înapoi. Am ales să merg cu voi penticostalii nu pentru că am ieșit din biserica baptistă, ci pentru că vă iubesc. Astfel, am venit și încerc să vă trezesc din greșeala voastră și să vă aduc, cu ajutorul Bibliei, înapoi la credința solidă a Cuvântului neschimbător al lui Dumnezeu.

Necazul este că unii din penticostalii americani au căzut într-un fel de fanatism, în timp ce alții sunt atât de reci și de țepeni încât nu te poți atinge de ei. Acestea sunt cele două categorii. Cât este de greu să mai găsești un drum pe mijloc!

Pe partea cealaltă, am găsit că baptiștii, luteranii și prezbiterienii sunt învățați; știu pe stau, însă au o altă problemă: ei au Cuvântul dar nu au Duhul; nu au nici un pic de credință la Cuvântul pe care îl posedă.

Penticostalii au credință dar nu știu pe ce stau. Dacă ați cunoaște Biblia nu ați fi atât de nestatornici, încât să vă aplecați

la orice. Voi știți că acesta este adevărul.

Dacă am avea teologia baptistă și credința pentecostală... Este ca și cum cineva are bani la bancă dar nu știe că completeze un CEC, în timp ce celălalt știe să completeze cecul, dar nu are bani. Dacă am putea să-l avem pe cel care are bani în bancă și pe cel care știe pe ce stă prin Cuvânt, ar fi foarte bine. Atunci, prin moartea lui Hristos am putea obține „dividende” din slava lui Dumnezeu, iar semnele și minunile Bibliei ar urma biserica, așa că nu ar mai avea nevoie de acele lucruri prostești. Voi știți că acesta este adevărul.

Ce rost are să acceptăm ceea ce ne oferă diavolul, când cerurile și pământul sunt pline de binecuvântările lui Dumnezeu? De ce să mănânc din tomberon când aș putea sta la o masă frumoasă și să mănânc o mâncare bună? Așa este. Și eu pun toate aceste lucruri pe seama predicatorilor...

... și se adună într-un loc ca și gândacii. Acesta este adevărul. Eu nu spun aceasta ca o glumă, pentru că aici nu este un loc pentru spus glume, ci este un loc în care se vorbește Cuvântul lui Dumnezeu.

Ascultați-mă fraților! Dacă vreți să se împrăstie gândacii, aprindeți lumina. Toți vor fugi imediat și se vor

ascunde pentru că
sunt gândaci ai întunericului. Acesta este adevărul. Lumina
Evangheliei îi va
alunga.

„Tu crezi în semne și minuni, frate Branham?”
Absolut. Dar trebuie să fie semnele și minunile Bibliei,
fiindcă diavolul are
în timpul din urmă un fals cu care îi înșeală pe oameni, de
aceea vă avertizez:
Păstrați-vă curați!

Uitați-vă la corinteni: ei puteau crede orice, dar
nu credeau ceea ce era corect. Ce ziceți, biserica din Efes
vorbea în limbi?
Credeți că aveau semne și minuni? Da, domnilor, însă ei știau
unde le este
locul. Păstorii lor știau unde să le pună și țineau biserica
în rânduială, dar
corintenii nu știau, ci fiecare voia să facă și asta și asta
și cealaltă. Ei
aveau darurile, iar Pavel a zis: „Aveți daruri mari și sunt
mulțumitor pentru
ele,” dar problema era că nu știau cum să le folosească.

Cam așa este și cu biserica de astăzi și cam de mult
timp, așa că diavolul s-a furișat înăuntru și a început să vă
dea semne și
minuni false. Vă puteți imagina?

Fraților, noi avem nevoie de Biblie, avem nevoie de
o trezire de modă veche, ca a lui Pavel, și de Duhul Sfânt al
Bibliei, care

este adevărul Duh al lui Dumnezeu.

Prietenul meu, Oral Roberts a folosit de multe ori expresia: „Dumnezeu este un Dumnezeu bun!” Cu siguranță că este bun, dar vreau să vă întreb ceva. După învierea Domnului Isus, câteva femei s-au dus la mormânt și au aflat că El înviase. I-au spus lui Petru, iar el le-a zis celorlalți ucenici: „A înviat Domnul!” și toți au început să-L laude pe Domnul și să se bucure, deoarece știau că trebuia să învie din morți.

Din grupul acela lipseau doi: Cleopa și prietenul lui. Ei erau pe drum și se îndreptau foarte triști spre Emaus. Și iată că în timp ce călătoreau, li s-a arătat Isus și a început să vorbească cu ei. Dar nu le-a spus lucruri fantastice, ci le-a vorbit din Cuvânt: „*O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!*”

Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?” (Luca 24.25-26). Vedeți? El a început cu Cuvântul, pentru că Hristos începe întotdeauna cu Cuvântul și stă numai pe Cuvânt.

Și când li s-a făcut cunoscut printr-un semn, nu a fost ceva fantastic, ci era ceva ce făcuse înaintea lor când era pe pământ, un semn biblic.

Apoi s-a dus în mijlocul ucenicilor, iar acolo l-a găsit pe Toma, care nu putea crede că El a înviat.

„Să nu credeți așa ceva! Trebuie să-I văd rănila de la mâini și abia atunci voi crede!” El a fost primul pentecostal: „Trebuie să văd un semn, să am o senzație!”

Dumnezeu este un Dumnezeu bun, așa că i s-a arătat și i-a zis: „Vino încoace, Toma! Vino și pune mâna pe coasta Mea. Simți? Dacă vrei să simți ceva, pune mâna pe rănila Mele.”

Și Toma a zis: „Acum cred.” Vedeți? El trebuia să aibă un simțământ, dar ceilalți nu le-a trebuit nici un simțământ, nici o senzație. Lui Toma i-a trebuit o dovadă evidentă, dar ceilalți n-au avut nevoie de nici o dovadă, ci au crezut ceea ce spunea Cuvântul scris.

Fraților, de aceasta are nevoie și Phoenix astăzi: să creadă Cuvântul scris.

Isus a zis: „Toma, acum că ai avut tot ce-ai vrut: simțăminte, senzații, etc., spui că crezi!” Vedeți, acest Toma are mulți copii.

„Toma, i-a zis Isus, fiindcă ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut și au crezut.” (Ioan 20.29). Aș vrea să fiu și eu între cei care vor avea o răsplată mai mare.

Astăzi am vorbit cu managerul meu, fratele Moore, fiindcă voiam să-l duc în Scriptură în legătură cu subiectul acesta și l-am întrebat: „Domnule Moore, știi de ce avem nevoie? În zilele când Israelul era în Egipt, Dumnezeu le-a trimis un proroc, dar când a făcut El aceasta, și diavolul s-a grăbit să trimită niște proroci falși. Apoi, când a venit din nou timpul eliberării, când urma să vină Isus, Dumnezeu le-a trimis iarăși un proroc, dar imediat s-a ridicat și unul fals.

Să nu uitați că Gamaliel a zis: „...s-a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, și la care s-au alipit aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât și toți cei ce îl urmaseră, au fost risipiți și nimiciți.” (Fapte 5.36). Acel bărbat nu avea Cuvântul, deși se pretindea ceva mare, dar Ioan îl avea. Și el zicea: „Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”

Fraților, acest predicator baptist avea înfășurată în jurul trupului o piele de oaie, predica despre pocăință și propovăduia Cuvântul lui Dumnezeu ca nimeni până atunci. El era un proroc adevărat, pentru că stătea pe Cuvânt. Dar în același timp s-a ridicat și un proroc fals, unul care umbla în fruntea unor fanatici mânați de fanatism, care s-au dus să se pregătească pentru răpire și au pierit în pustie.

De fiecare dată când oamenii se adună la sfârșitul drumului la o joncțiune a timpului, Dumnezeu trimite un proroc adevărat; dar și diavolul trimite un proroc fals.

Și discutând cu fratele Moore, i-am zis: „Frate Moore, avem nevoie de un proroc.” Spuneam aceasta pentru că voiam să văd ce zice. El m-a privit lung, iar eu am repetat: „Noi avem nevoie de un proroc adevărat, iar acel Proroc este Duhul Sfânt. El este o Ființă spirituală, iar Dumnezeu L-a trimis ca să conducă biserica.”

Isus a zis: *„Când va veni Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, ...vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”* (Ioan 14.26).

Adevăratul Duh Sfânt ne va învăța Cuvântul lui Dumnezeu, va sta pe Cuvântul lui Dumnezeu și ne va avertiza cu privire la lucrurile care vor veni. Așa este. Vedeți? Noi avem un Proroc, dar ce am făcut cu El?

El a încercat să ne îndrepte spre Cuvânt, dar noi i-am întors spatele ca să urmăm o mulțime.

Fraților, în ce mă privește, prefer să predic la doi oameni și să fiu corect înaintea

lui Dumnezeu, decât să predic la zece milioane și să fac compromis sau să fac ceva care să-L supere pe Domnul meu Isus; prefer să predic Cuvântul adevărat decât să am o organizație a mea.

Când am început aici în Phoenix și când atenția tuturor era îndreptată asupra adunării, a venit repede și diavolul și a zis:

„Ai putea forma o organizație care să rupă asta și cealaltă...”

Dar eu i-am răspuns: „Ia ascultă, domnule diavol, eu n-am fost trimis pe pământ ca să rup, ci am fost trimis să predic vindecarea; așa că voi predica vindecarea Trupului lui Hristos.” Înapoi la Biblie!

Trupul lui Hristos nu se poate vindeca cu o senzație mică, cu: unul are ceva și altul are altceva. Întoarceți-vă la Cuvânt și puneți-i și pe oameni pe Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. O, dacă ați putea vedea!

Noi avem un Erou, și Acesta este Duhul Sfânt care a venit să ne învețe și să ne călăuzească în tot Adevărul. Aceasta a spus El că va face? Ei bine, și care este Adevărul? Nu ulei, nu sânge, nu asta și cealaltă. Nu, domnilor. Cuvântul este Adevărul. Așa spune Biblia. Așa a spus Isus: „*Sfințește-i Tată prin adevăr; Cuvântul Tău este Adevărul.*” (Ioan

17.17). Duhul Sfânt va mărturisi despre Adevăr, despre Cuvântul lui Dumnezeu.

În încheiere vreau să vă mai spun ceva. Aceste lucruri sunt uitate prea repede. Mesajul este uitat prea repede. Oamenii vin la biserică și văd puțin entuziasm sau ascultă un predicator renumit, dar voi veniți la biserică să vă închinați.

Eu tocmai am venit din Elveția și poate mulți dintre voi sunteți familiarizați cu povestea lui Arnold Van Winkelride, care a trăit cu sute de ani în urmă și a fost un mare erou.

Elvețienii locuiau în munți și erau oameni pașnici, cum sunt de altfel și astăzi. Și iată că într-o zi au fost invadați. Ei au auzit că soldați bine înarmați urmau să-i atace, așa că s-au adunat să-și apere casele și familiile și au coborât în câmpie. Ce arme credeți că aveau? Pietre, lemne, săbii rudimentare, pe când dușmanul le era mult superior.

Și în acele clipe grele pentru toți, acel bărbat numit Arnold Van Winkelried a spus prin inspirație:

„Astăzi îmi voi da viața pentru Elveția.”

„Dar ce vrei să faci Arnold?”

„Urmați-mă, luptați cu ce aveți și dați ce este mai bun! Sus în munți este o căsuță albă și acolo mă așteaptă să mă întorc, soția și cei trei copii ai mei. Nu-i voi mai vedea niciodată, dar voi să aveți grijă de ei, pentru că eu îmi voi da viața pentru Elveția.”

Toți se întrebau ce vrea să facă, dar el stătea liniștit și privea cum se apropie marea armată dușmană. Apoi și-a ridicat mâinile, s-a răsucit și a început să alerge spre vrăjmași strigând: „Faceți loc pentru libertate! Faceți cale pentru libertate!”

O mulțime de sulițe s-au oprit în pieptul lui și l-au răpus, dar eroismul lui a făcut ca micuța armată elvețiană să se întoarcă, și deși erau înarmați doar cu pietre și bâte, au reușit să-i alunge pe cotropitori din țara lor, iar din ziua aceea nu au mai avut nici un război.

Când copiii rasei lui Adam au fost puși la colț și biruiți, Dumnezeu le-a trimis Legea dar ei n-au ținut-o, ci s-au dus după altceva. Apoi le-a trimis proroci, dar ei nu i-au urmat. Peste tot era necunoștință, boală și păcat, așa că pentru rasa umană era dusă orice șansă de salvare.

Atunci în ceruri a pășit în față Unul care a zis: „Astăzi Îmi voi da viața pentru rasa lui Adam.” Și când a privit peste pământ

și a văzut că teama cea mai mare a omului era moartea, S-a dus într-un loc numit Calvar și acolo a luat moartea în piept, apoi S-a suit la cer zicând: „Rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luca 24.49). După aceea L-a trimis pe Duhul Sfânt și a zis: „Urmați-Mă și luptați cu toată ființa.”

Fraților, acesta este Cuvântul lui Dumnezeu și El este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri; este cea mai mare putere care a fost pusă vreodată în mâinile omului, și Dumnezeu așteaptă ca rasa lui Adam să pună păcatul și boala la zid. Așa este.

Avem cea mai puternică oștire care există. Arnold Van Winkler ne-a lăsat acele bâte și pietre, dar Hristos ne-a lăsat Cuvântul și Duhul Său. Haideți să luptăm! Haideți să ne punem de partea lui Hristos! Haideți să ne punem de partea Cuvântului! Haideți să scoatem sabia și să luptăm!

Fraților, eu nu mai sunt tânăr, sunt un om de vârstă mijlocie, iar într-o zi voi ajunge la capătul drumului. Nădăjduiesc că atunci când voi auzi valurile Iordanului involburându-se în jurul meu, voi fi un om cu părul alb. Știu că timpul acela va veni, dar până atunci vreau să țin în mână această Sabie. Așa este. Vreau să privesc această slujbă de-a

lungul vieții și
să văd fiecare vale prin care am trecut și fiecare înălțime pe
care am luat-o.

Iar când totul se va sfârși, vreau să pun Sabia și toiagul pe
raftul veșniciei,
să-mi scot coiful mântuirii, să îngenunchez pe mal și să zic:
„Dumnezeule,
trimite barca Vieții căci vin Acasă.”

„Sunt credincios Mântuitorului meu,

De mâna Lui călăuzitoare mă agăț.

El mă va conduce peste râul morții

Care-i aproape și un nou cântec voi cânta.”

Veșnicule Dumnezeu, Mântuitorule binecuvântat, fii
îndurător față de noi. Eu am spus tot ce mi-ai dat să spun și
știu că Tu ai
spus în Cuvânt: „Cuvântul Meu nu se va întoarce fără rod.”
Tată, Tu cunoști
motivele din inima mea.

Ca străjer pe acest zid, i-am avertizat pe oameni să
fie atenți în aceste zile din urmă. Dumnezeule, Te rog să faci
ca aceste
lucruri să pătrundă adânc în inimile tuturor și fie ca Duhul
Sfânt să le ude și
să aducă la suprafață treziri mari, într-o unitate frățească
printre

predicatori și cu dragostea lui Hristos în inimile noastre, astfel încât înainte de sfârșitul timpului să avem revărsarea unei mari treziri. Ai milă de noi, Doamne, și dăruiește-ne aceasta.

Fii îndurător cu noi și iartă-ne păcatele și greșelile, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea să-i invit pe păcătoși să-L accepte pe Domnul Isus. La ce folosește să arunci năvodul dacă nu-l tragi afară? Este vreun păcătos printre noi? Știu că mulți dintre cei care L-ați accept pe Hristos, spuneți: „Frate Branham, eu sunt convins că trăim în timpul din urmă. Toate lucrurile pe care ni le-ai spus sunt ca niște pietre de hotar în Biblie și știm că suntem la sfârșitul drumului. De aceea, îmi ridic mâinile spre Hristos și Îl rog să aibă milă de mine, păcătosul, și să-Și aducă aminte de mine în ceasul morții mele, pentru că Îl accept pe El.”

Vreți să ridicați mâna? Puteți să vă ridicați capetele. Dacă ești un păcătos, ridică mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

În partea aceasta este cineva care vrea să spună: „Dumnezeule, ai milă de mine. Frate Branham, amintește-mă în rugăciune.”?

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Dar acolo sub balcon? Parcă am văzut o mână ridicată. Spuneți: „Frate Branham, eu mă rog ca Dumnezeu să aibă milă de mine.

Știu că nu duc o viață corectă, că nu trăiesc viața pe care ar trebui s-o

trăiască un creștin. Sunt doar un membru în biserică, dar îmi ridic mâna și Îl

rog pe Dumnezeu să mă ajute.” Vreți să faceți aceasta?

Dar voi, cei de la balcon, vreți să ridicați mâna?

Dumnezeu să vă binecuvânteze, tinerilor.

Mă bucur că îi văd cu mâinile ridicate. Sunt tinerii care au ascultat Cuvântul în seara aceasta. Ei sunt bărbații de mâine, dacă va mai fi un mâine.

Vreți să ridicați mâinile și să spuneți: „Hristoase, adu-Ți aminte de mine! Frate Branham, roagă-te pentru mine, căci vreau să-I spun lui Hristos: „Doamne, eu cred și Te accept.” Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Mai este cineva care vrea să spună: „Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule, fiindcă îmi ridic mâna pentru Hristos. Cred că El este Fiul lui Dumnezeu, Îl accept și doresc să trăiesc o experiență biblică.”?

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și pe tine, băiete.

Când ai ridicat mâna, i-ai răspuns Lui. El știe aceasta. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe voi.

Nu vă lăsați duși de ceva fanatic, pentru că Isus Hristos a zis: „*cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.*” Vedeți?
Nu emoții, nici senzații, ci credință.

Noi suntem mântuiți prin credință, prin har. Cum a venit harul? „*Nimeni nu poate veni la Fiul dacă nu-l atrage Tatăl.*” Harul bate (Fratele Branham bate în amvon) la inima ta. Crezi? Atunci ridică mâna. Ce faci prin aceasta? Treci peste orice lege a fizicii, conform căreia mâna trebuie să atârne în jos. Dar este Ceva care te face să iei o hotărâre pentru Dumnezeu și să ridici mâna. În felul acesta treci peste orice lege. De ce? Pentru că în tine este un duh care-ți spune: „Ridică mâna!” Vrei s-o faci? Ce puțin înseamnă aceasta. Aș vrea să mai am puțin timp ca să vă explic ce puțin înseamnă să ridici mâna, dar nu am. Am doar o rugămintă: dacă Dumnezeu a vorbit inimii tale, fă doar atât: ridică mâna și spune: „Dumnezeule, ai milă de mine, fiindcă cred din toată inima că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul meu!” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să ne pregătim pentru încheiere.

Frate, te-am văzut cum stai acolo puternic, sănătos și cu lacrimi în colțul ochilor, gata pentru El indiferent care este prețul.

Dar prețul a fost plătit deja. Tu L-ai acceptat doar. Tu n-ai fi putut ridica mâna dacă Dumnezeu nu ar fi acceptat acel preț. Însă așa, în tine este un duh care te-a făcut s-o ridici.

Dacă ești un membru rece sau căldicel, care nu te-ai născut încă din nou, n-ai vrea să ridici mâna? Când ai crezut, ai intrat în biserică și te-ai gândit că ești născut din nou pentru că este scris: „*Cine crede în Mine, are viața veșnică,*” dar aceasta nu este o naștere.

Ce este Viața veșnică? Viața lui Dumnezeu în voi, pentru că El este singurul care are nemurirea. În ordine. Să ne rugăm.

Tată Dumnezeule, noi realizăm că suntem în prezența Ta; că ai venit printre noi și Îți mulțumim pentru aceasta. Îți mulțumim pentru fiecare păcătos care a ridicat mâna, și au fost mulți. Eu am predicat Cuvântul, Dumnezeu a bătut la ușa inimii lor, iar ei Te-au acceptat, așa că sunt darurile de dragoste ale lui Dumnezeu pentru Hristos: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară, ci îl voi învia în ziua de apoi.*”

Doamne, Tu ai spus aceasta, iar credința mea este ancorată pe cuvintele Tale. Da eu stau pe această Stâncă, pe Cuvântul Tău.

Tată, dacă au crezut și au fost născuți din nou, Te rog să-i botezi în Trupul lui Hristos prin botezul Duhului Sfânt și să-i pui în lucrarea Împărăției. Dă-ne aceasta, Doamne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Ați împărțit numere de rugăciune? Nu, nu s-au împărțit. Vreau să vă întreb ceva. Credeți ceea ce v-am spus? Atunci ridicați mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Câți din voi cred că acesta nu este un motiv personal? V-am spus aceste lucruri fiindcă vă iubesc și sunt un străjer pus de Dumnezeu ca să vă avertizez. Dar nu vreau să vă rănesc pe niciunul, credeți aceasta? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Sigur că nu. Dacă n-ar fi așa, înseamnă că locul meu ar fi acolo jos, cu mâinile ridicate pentru pocăință.

Eu nu am nimic împotriva nimănui, iar dacă v-am spus acele lucruri am făcut-o pentru că vă iubesc. Dumnezeu știe că eu am vorbit aproape cu toți acești predicatori care au trecut prin țară cu aceste lucruri fantastice și am încercat să le spun: „Frate, aceasta nu este..” dar ei mi-au răspuns: „O, noi suntem unși cu untdelemnul bucuriei.”

„Nu ulei din trupul vostru se cere, pentru că nimic din ce iese din trupul nostru nu poate face vreun bine.”

Doar armătura lui Dumnezeu este supranaturală. Care este armătura lui Dumnezeu? Dragostea, pacea, bucuria, îndelunga răbdare, blândețea, îndurarea, credincioșia, credința. Toată lucrarea a fost înfăptuită de Hristos, de aceea noi trebuie să mai facem un singur lucru: să credem. Voi nu trebuie să vedeți sau să simțiți, ci trebuie să credeți, pentru că Isus nu a întrebat niciodată: „Vezi?” sau: „Simți?” ci a zis: „**Crezi?**” și sunt semne biblice care îi însoțesc pe credincioși, pentru că Isus a spus în Ioan 14.12: *„...cine **crede** în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”*

Și ce fel de lucrări a făcut El? El stătea în audiență și descoperea tainele inimilor celor care veneau la El, este adevărat?

Odată a venit la El un evreu pe nume Filip și a fost salvat. Imediat după aceasta, Filip a plecat într-o călătorie de o zi, să-l caute pe prietenul lui ca să-l aducă la Domnul. Și când l-a găsit, i-a zis: *„Dacă **crezi** cu toată inima ta, din tot sufletul tău și cu tot cugetul tău...”* Videți? El n-a zis: „Dacă poți arăta ceva...” ci a zis clar: *„Dacă **crezi...**”*

Și după ce a discutat cu prietenul său, Filip l-a adus în prezența lui Isus. Isus s-a uitat la el și i-a zis: „Iată un israelit în care nu este viclesug.”

„De unde mă cunoști, Rabi?” a întrebat mirat Natanael. Și Isus i-a răspuns: „Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.”

„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.” (Ioan 1.47-49).

Apoi, într-o zi Isus a stat lângă o fântână din Samaria. Și acolo a venit o femeie. El își prezenta slujba samaritenilor. Când a venit acea femeie la fântână, El i-a zis: „Dă-Mi să beau,” dar femeia i-a răspuns: „Noi avem segregatie aici și nu se cade ca Tu, care ești evreu, să ceri ceva de la o femeie samariteancă. Între noi nu este nici un fel de legătură.”

Dar El i-a zis: „Dacă ai ști cu cine vorbești, tu Mi-ai cere să bei.” Și conversația a continuat până când a văzut care era problema ei. Atunci i-a zis: „Du-te și adu-l pe bărbatul tău.”

„Nu am bărbat,” a răspuns ea.

„Aici ai spus adevărul, pentru că cinci bărbați au avut și cel cu care ești acum nu este bărbatul tău.” Ce a făcut femeia când a auzit aceste cuvinte? Ea I-a zis: „Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, va face tocmai aceste lucruri.” Vedeți? Un astfel de semn așteptau ei: „Când va veni Mesia, El va face aceasta...”

Și El i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” Atunci ea a alergat în cetate și a zis: „Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva acesta este Mesia?” Păi, samaritenii cunoșteau Cuvântul; ei știau că trebuie să vină Mesia. Ai auzit, adunare? Spuneți: „Amin!” (Amin). Adevărații evrei, cei învățați, știau care era semnul lui Mesia, și la fel știau sanaritenii. Mă întreb cum este cu neamurile? În zilele din urmă El le-a vizitat și pe neamuri, dovedind că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Spune Biblia aceasta?

El a zis: „Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea... Vor fi culte, clanuri și denominațiuni, dar ei nu Mă vor vedea. Însă voi Mă veți vedea pentru că Eu voi fi cu voi, și în voi, până la sfârșitul lumii. Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”

Dacă Hristos a înviat din morți, este obligat să se

prezinte în aceeași manieră biblică în care a făcut-o când a fost pe pământ.

Cum o face? Trupul Lui este în cer. El nu Se va arăta decât atunci când orice genunchi se va pleca înaintea Lui și orice limbă va mărturisi. Biblia spune că în zilele din urmă, înainte de venirea lui Hristos, vor fi antihriști, care vor spune: „*Iată-L aici, iată-L într-un loc tainic...Iată-L în adunare...*” dar să nu-i credeți. Corect.

„Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.” (Matei 24.27).

Am ceva pe inimă, de aceea vreau să vă pun o întrebare. Lumina vine de la est și merge spre vest, este adevărat? Civilizația a început în răsărit. Duhul Sfânt și-a început lucrarea de acolo, iar ei au avut semnele și minunile Bibliei.

Lumina a strălucit în est. Nu a fost nici zi, nici noapte, doar crezuri bisericești și denominațiuni. În timpul din urmă, Lumina strălucește în emisfera vestică. Soarele apune, dar același Duh Sfânt, aceeași putere și același Isus care a fost crucificat și a înviat, este acum aici și face aceleași lucrări pe care a făgăduit că le va face. Credeți?

Eu v-am vorbit doar din Cuvânt, iar Cuvântul spune

că El a așezat în biserică cinci slujbe: apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători. Vreau să spun: învățători chemați cu adevărat de Dumnezeu. Așa este. Și dacă noi suntem mlădițele, El este Viața; El umple mlădițele cu Viața Lui.

Dacă viața unui măr va rodi mere... și dacă noi suntem mlădițele și suntem umpluți de Isus Hristos, vom produce din nou Viața lui Isus Hristos. Aceasta trebuie să facă biserica, nu ceva fără viață, ci Viața Lui, ceea ce a făcut El: „...lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi.” Înțelegeți?

Acum, dacă El Se va arăta în seara aceasta, va face în audiență aceleași lucrări pe care le-a făcut când era pe pământ. Nu am împărțit numere de rugăciune, așa că nu voi putea chema un rând. Poate mâine seară. Dar dacă credeți și ați acceptat Cuvântul pe care vi l-am vorbit, Îl voi ruga pe Dumnezeu Tatăl nostru să adeverească faptul că v-am spus adevărul, făcându-și apariția în felul unic al Duhului Sfânt. Eu cred că El va face aceasta, voi credeți? Credeți aceasta? Credeți că este o legitimare a adevărului?

Doamne Isuse, încredințez cuvintele acestui mesaj, acestor păcătoși care s-au pocăit și au devenit copiii Tăi. Te

rog să-i ajuți
să înțeleagă că nu este nimic fanatic, ci este Biblia,
Cuvântul.

Cuvântul spune că vei veni și vei fi cu noi și în
noi, și că vei face lucrările pe care le-ai făcut și când erai
pe pământ.

Odinioară ai fost atins de o femeie, fără să știe
cineva, și toți au negat că ar fi făcut acest lucru, dar Tu ai
privit la inima
ei și ai știut unde se afla în adunare, așa că ai chemat-o și
i-ai spus care
era problema ei.

Biblia spune că ești marele Preot care poate fi
atins prin neputințele noastre. Cum vom face aceasta, Doamne?
Noi Te atingem și
Te slăvim prin Cuvântul Tău. El produce adevăratele semne și
minuni biblice, de
aceea Te rog să faci ca în seara aceasta să știe toți că Tu
ești Hristos și că
eu sunt slujitorul Tău. Fă aceasta, nu pentru slava mea, ci
pentru slava
Cuvântului Tău, în Numele lui Isus. Amin.

Domnul Dumnezeuul cerului să binecuvânteze aceste
batiste care au fost puse aici unde a fost vorbit Cuvântul.
Fie ca toți să fie
vindecați. Doamne, unește căminele rupte, corectează-i pe
oameni și
îndepărtează confuzia din casele lor și din țară, astfel încât
să se aștearnă

peste toți o mare pace. Într-o zi va fi pace aici în vale, iar eu Te rog să faci aceasta cât mai repede. Binecuvântează-i pe acești oameni, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Ei aveau șarpele de aramă, aveau scaldătoarea de la „Poarta frumoasă”, dar noi Îl avem pe Hristos, Cuvântul și slujitorul Lui. Dacă veți privi în felul acesta și veți crede, veți primi...

Câți sunteți bolnavi și doriți ca Dumnezeu să vă vindece? Câți credeți că aveți credință suficientă să-L primiți pe Hristos ca Vindecătorul vostru personal? Câți credeți că v-am spus adevărul? Câți credeți că puteți privi la cer și să vă rugați, iar Dumnezeu vă va vorbi prin mine lucrurile pe care I le-ați cerut? Credeți?

Ridicați mâinile toți cei care sunteți bolnavi și nu aveți un număr de rugăciune. Rugați-vă. Acum vom vedea dacă v-am spus adevărul sau nu. Aceasta este Biblia: să vedem, este adevărată sau este greșită? Dacă este greșită nu se poate face nimic cu ea, dar dacă este adevărată, sunt gata să mor pentru ea fiindcă este singura nădejde pe care o am. Biblia este singura carte care vă spune cine sunteți, de unde veniți și unde mergeți. În toată lumea nu există nici o carte care să facă aceasta. Ea este Cartea cărților.

Vă rog să priviți înapoi și să vă rugați. În această sală sunt o mulțime de oameni și în fiecare dintre ei este un duh. Dar câți dintre ei pot să creadă din inimă și să spună: „Sunt bolnav și am nevoie de ajutor!”? Dumnezeu să vă binecuvânteze, rugați-vă și credeți.

Eu sunt obosit și cu inima frântă. Am auzit că mulți nu au crezut ce am spus aseară și au zis că sunt crud. Fraților, cum aș putea să fiu crud și să vă iubesc?

Dacă micul Iosif, care are 18 luni, ar pune mâna pe o lamă de bărbierit și s-ar juca cu ea, credeți că l-aș lăsa? Sigur că nu, chiar dacă ar fi nevoie să-l plesnesc ca să i-o iau. De ce aș face aceasta? Pentru că sunt tatăl lui și îl iubesc.

Credeți și fie ca Dumnezeu să vă îplinească dorințele.

Tu spui: „Ce mai aștepți, frate Branham?” Pe El. Așa este.

Dacă doriți benzi înregistrate, fratele Mercier și fratele Goad le au pe toate. Ei sunt cei care se ocupă de înregistrări. Astfel, Leo și Gene au toate cărțile și benzile. Ei sunt asociații mei și fac ce este bine.

O clipă! Vă rog să stați cu toții plini de respect.
Nu vă mai plimbați, ci stați liniștiți. Rugați-vă din toată
inima. Nu vă lăsați
cuprinși de emoții, ci credeți. Emoțiile vor aduce doar o
credință materială,
intelectuală, dar nu vor naște o credință în inima ta. Lăsați
Cuvântul să
pătrundă înăuntru! Credeți în Dumnezeu, fiindcă toate
lucrurile sunt cu putință
pentru cel ce crede.

Ce aștept? O vedenie. Da. El este aici. Aleluia!
Doamne, am știut că nu mă vei lăsa singur, pentru că am stat
credincios pe
acest Cuvânt. Lăudat să fie Dumnezeu. Nici nu bănuieți cum mă
simt. Am crezut că
va trebui să cobor de la amvon, dar El cunoaște inima mea.

Acolo la capătul rândului este o femeie care se
roagă în tăcere. Ea ține în poală o Biblie și se roagă pentru
cineva care are
probleme cu inima. Este adevărat, doamnă? Este vorba de
fratele ei. Dacă este
adevărat, ridică mâna. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu?
Înseamnă că dacă
Hristos este viu în seara aceasta și dacă v-am spus adevărul,
El va dovedi aceasta.
Totul este posibil pentru cel ce crede.

Doamna din spatele doamnei de care v-am spus, își
ține mâna la nas. Ea are probleme la gât. Așa este. Ai
probleme și cu ochii,
este adevărat? Eu nu-ți citesc gândurile, dar deasupra ta este
o Lumină, este aceeași

Lumină care i-a călăuzit pe copiii lui Israel, aceeași Lumină care S-a făcut trup și a locuit printre noi, Același care S-a întors în Lumină după ce a fost ridicat la cer și pe care Pavel L-a văzut pe drumul Damascului. Da, acea Lumină este din nou aici.

Tu ai probleme cu ochii și cu inima. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Dacă crezi aceasta, ridică mâna și mișc-o. Audiența poate judeca, iar tu poți fi vindecată dacă crezi.

Doamna de lângă tine se roagă și ea. Crezi din toată inima? Dacă Dumnezeu va descoperi problema ei vor fi trei mărturii așa cum spune Biblia.

Suntem străini unul față de celălalt, așa-i doamnă? Nu ne cunoaștem. Doamna cu batista în mână... eu am legătură cu ea prin Duhul Sfânt, fiindcă Lumina s-a oprit deasupra ei. Îți dai seama că se întâmplă ceva, așa-i?

Tu te rogi pentru altcineva. Dacă îți spun pentru cine te rogi, vei crede că sunt prorocul lui Dumnezeu? Te rogi pentru mama ta. Ea nu este aici, dar suferă de artrită, are probleme cu inima și ceva la sân... este cancer. Femeia locuiește în Arkansas. Da, am văzut câmpurile și mlaștinile de acolo. Dacă ceea ce am spus, este adevărat, ridică batista și flutur-o. Acum credeți?

Armătura lui Dumnezeu este supranaturală. Dacă crezi. Biblia spune: „...doi sau trei martori...” iar noi avem deja trei.

Întrebați-i. Dar nu eu am făcut aceasta, ci Hristos, iar El a spus: „Dacă crezi, toate lucrurile sunt cu putință pentru cel ce crede.” (Traducere din engleză).

Doamna care stă aici, cu capul plecat, suferă de boala lui Bright. Da. Crezi din toată inima? Te rugai și deodată parcă te-a lovit ceva, așa-i? Crezi că sunt slujitorul Lui? Tu ai boala lui Bright. Așa este.

Eu nu te cunosc, este adevărat? Sunt un străin pentru tine, dar Dumnezeu te cunoaște. Așa este. Între tine și un predicator este o legătură. Este soțul tău. Așa este. Numele tău este Flossy Woodward. Te văd lângă o stradă care se numește Willetta, nr. 3322. Dacă este adevărat, ridică mâna. Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Atunci poți să ai ceea ce ai cerut în Numele lui Hristos.

Dar tu, crezi? Tu, băiatul mexican care ții cartea mea în mână. Crezi? Dacă crezi din toată inima, vei scăpa de acea epilepsie. Crezi? Ești din California, este adevărat? Dacă este așa, ridică mâna. Așa este. Te poți așeza.

Dar femeia de lângă el? Crezi din toată inima? Și tu ai probleme cu inima. Ai probleme și cu fierrea, ai pietre. Tu nu ești de aici, ci din est din Baltimore, Maryland. Ridică mâna dacă este adevărat. Credeți?

Acolo este Îngerul Domnului și stă deasupra unei femei de vârstă mijlocie. Ea a făcut cangrenă în urma unei operații. Da, doamna de acolo. Tu ești din Mesa. Porți ochelari și ai un toc maro. Dacă poți crede, vei avea ceea ce ai cerut, fiindcă toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred. Crezi?

Câți din voi credeți? Din toată inima? Duhul Domnului este aici. Dumnezeu a confirmat că Cuvântul este adevărat. Mă întreb dacă cineva crede că aici este Cineva care m-a luat sub controlul Lui chiar acum? Dacă acesta nu este semnul biblic de care vorbea Hristos, sunt un proroc mincinos. Dar Isus le-a spus și ucenicilor aceste cuvinte: că vor face aceleași lucrări pe care le-ați văzut aici și care sunt confirmate de Biblie. Așa este.

Cei care ați ridicat mâna vreți să veniți jos înainte de încheierea rugăciunii pentru bolnavi? Cei care ați ridicat mâna și vreți să veniți la Hristos, veniți aici jos? Vă chem pentru că vreau să dau mâna cu voi și să ne rugăm împreună.

Nu plecați! Toată lumea să stea pe loc. Dă-ne tonul soră. Am să mai aștept puțin să vină oamenii aici. Dacă nu ați fost atinși de Duhul Sfânt, nu are rost să merg mai departe. Ați fost sinceri când ați ridicat mâna mai devreme? Eu cred că da. Atunci vreți să veniți aici? (Fratele Branham se roagă).

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Isus vă cheamă blând și dulce. Așa este, doamnă. Vino și alătură-te grupului.

„O, vino, păcătosule, vino acasă

Blând și dulce Isus te cheamă.

O, voi trudiți, veniți acasă...”

Nu vreți să veniți? Vi-L ofer pe Hristos pentru Cuvânt, prin Duhul. Veniți acum.

Prieteni, veți pleca de aici fără să-L aveți pe Hristos în inimă, deși Cuvântul Evangheliei a fost predicat și Duhul Sfânt a venit și a dat viață acestui Cuvânt, dovedind aceasta cu Biblia și nu cu ceva fanatic sau altceva? Adevăratul Duh Sfânt care a fost în Domnul nostru Isus, a venit jos și a energizat viața aducând la suprafață, prin mlădițe, aceleași lucrări pe care le-a făcut când era pe pământ, ca să

împlinească Cuvântul care
spune: „*Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.*”

Deci, în ziua judecății să nu îndreptați degetul
spre mine, pentru că eu nu mai sunt răspunzător. Auziți? Eu
sunt eliberat. Nu
îndreptați degetul nici spre Dumnezeu, pentru că El trimis
Cuvântul Său și L-a
legitimat. El este absolut eliberat, dar cum rămâne cu voi?

Dacă aș fi un membru al bisericii de 40 de ani, iar
Duhul Sfânt mi-ar spune că n-am fost un sfânt născut din nou
al lui Dumnezeu,
mi-aș face chiar acum cale la altar. Nu vreți s-o faceți și
voi în timp ce vom
cânta?

Să vină predicatorii să fie alături de acești
oameni. Păstorii aceștia au colaborat cu adunarea aceasta și
cred mesajul. Ei
cred Cuvântul.

Găsiți-vă o biserică, un „acasă” și mergeți acolo.
Botezați-vă și mergeți la o biserică. Umpleți-vă cu Duhul
Sfânt.

În timp ce vom cânta, să vină toți cei ce vor
aceasta, să vină împreună cu frații lucrători și cu
predicatorii. Apoi ne vom
ruga pentru bolnavi, iar la încheiere ne vom ruga și pentru
ei.

(Adunarea cântă: „Isus ne cheamă duios.”).

În timp ce stăm cu capetele plecate vreau să vă
întreb ceva: „Biserică a Dumnezeului celui viu, poți vedea
nesinceritatea? Poți
vedea vechea băltoacă în care se afundă Statele Unite? Ultimul
suflet este gata
să plece. Nu vedeți că ne îndreptăm peste ocean? Un mesaj ca
acesta, bazat pe
învățătura Evangheliei, un semn și o minune făcute într-o
adunare de acolo, ar
aduce zeci de mii de suflete la Hristos. Și vă mai întrebați
uneori ce fac? Vă
iubesc și arunc năvodul.

Unii ridică mâna dar nu sunt destul de sinceri să
vină și să-I mulțumească Domnului pentru că a bătut la ușa
inimii lor.

Eu știu despre ce vorbesc când spun aceasta. Aici
sunt bărbați și femei care știu că Duhul Sfânt le-a spus să
vină. Sunt convins
de aceasta așa cum știu și celelalte lucruri. Așa este.

Astăzi vă cheamă El, însă nu uitați că într-o zi Îl
veți chema voi, dar atunci se va purta față de voi așa cum vă
purtați acum voi
față de El. Întotdeauna veți culege ce ați semănat. Deci totul
depinde de voi.

Înainte de a ne ruga pentru cei ce au venit aici
sus, aș vrea să ne rugăm pentru cei bolnavi.

Tată ceresc, eu fac în Numele Domnului Isus cea mai bună rugăciune de credință pe care o știu. Doamne Hristos, eu le-am spus din toată inima că lucrarea Ta de vindecare este o lucrare terminată. A fost terminată acum 2000 de ani, așa că tot ce trebuie să facă ei acum este să creadă aceasta. Și pentru că ne-ai iubit, în seara aceasta ai venit jos și ai adevărat că ei se pot ruga, iar Tu Te-ai întors și le-ai spus cine sunt, de unde au venit și pentru ce s-au rugat, după care i-ai vindecat, Doamne. Dumnezeuule, ce a mai rămas în afară de judecată, dacă această îndurare a fost disprețuită?

Tată, nu vreau să fiu un predicator dur, dar nu pot spune altceva decât ceea ce mi-ai pus Tu pe inimă. Nu am premeditat nimic, pentru că eu nu știu ce să spun, dar Tu ai zis: „Deschide-ți gura și Eu o voi umple.” Și fac aceasta pentru că cred.

Acum mă rog din toată inima pentru acești bolnavi și suferinzi, ca să-i vindeci pe toți cei ce se află în prezența Ta divină. Fă-i să știe că ești Tu, și astfel să se întindă și să prindă făgăduința Ta ca să fie vindecați.

Lasă ca Duhul Tău să vină la acest altar și să facă din aceste fapte ale timpului, niște fapte veșnice. Ce minunat! Acești bărbați și femei au ridicat mâna pentru că cred. Ei au

recunoscut că le-ai
oferit Viața veșnică și au venit aici să mărturisească public
că cred în Tine
și se căiesc de păcatele lor, oferindu-Ți recunoștința lor
pentru tot ceea ce
ai făcut în viețile lor.

Doamne Dumnezeule, Mântuitorul meu care ai venit în
lume și ai făcut toate lucrurile bune, Tu ai spus că „*nimeni
nu poate veni
la Mine dacă nu este atras de Tatăl Meu. Și toți cei care
cred, primesc
Viața veșnică și nimeni nu-i poate smulge din mâna Mea. Cine
aude cuvintele
Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică și nu
vine la judecată,
ci a trecut de la moarte la viață.*”

Dumnezeule, știu că ai făcut aceasta pentru acești
oameni, fiindcă ei sunt convinși. Ei stau aici înconjurați de
frații lucrători
și de predicatorii care au experiență prin primirea Duhului
Sfânt, pentru că
doresc să primească și ei Duhul prin punerea mâinilor.

Te rog să umpli fiecare suflet cu prezența Ta
divină, ca să primească Duhul Sfânt chiar în ceasul acesta. Te
rog s-o faci în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ridicați mâinile și lăudați-L în timp ce frații își
pun mâinile peste voi. Sunt foarte obosit, de aceea îl rog pe
fratele de aici
să continue el rugăciunea. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -